

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХЕРСОНСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ КОЛЕДЖ

МАТЕРІАЛИ

науково-практичної конференції для учнів та студентів

«Об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО»

(до Дня Європи в Україні)

31 травня 2016 р.

м. Херсон

Програмний комітет

Яковенко О.Є. – директор коледжу, кандидат технічних наук, доцент

Носова І.О. – завідувач кафедри готельно-ресторанної справи, кандидат педагогічних наук, доцент, Херсонський державний університет

Машкова О.В. – викладач, кандидат географічних наук, доцент, Херсонський державний університет

Ротань Н.В. – заступник директора з навчальної роботи

Нарожний О.В. - заступник директора з навчально-виробничої роботи, кандидат технічних наук, доцент

Яковенко В.Д. – завідувач відділенням компютерної та програмної інженерії, кандидат технічних наук, доцент

Організаційний комітет

Арбузова Ю.В. – голова циклової комісії туристичного обслуговування та інформаційних технологій

Куліковська Н.М. – викладач

Матвієнко Т.В. – викладач

Куст Г.М. – викладач

Познякова М.О. - викладач

Активісти клубів «Глобус», «Еколог»

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ПАМ'ЯТКИ ЮНЕСКО В УКРАЇНІ

Сергеева К., Матвієнко Т.В. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПАМ'ЯТОК ЮНЕСКО.....	4
Камінська В., Матвієнко Т.В. СПАДЩИНА ЮНЕСКО В УКРАЇНІ: СОФІЙСЬКИЙ СОБОР, КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКА ЛАВРА, РЕЗИДЕНЦІЯ МИТРОПОЛОИТІВ БУКОВИНИ І ДАЛМАЦІЇ.....	6
Павлюк А., Арбузова Ю.В. ПРЕЗЕНТАЦІЯ САЙТУ «ХЕРСОНЩИНА ТУРИСТИЧНА».....	10

СЕКЦІЯ 2. ПАМ'ЯТКИ ЮНЕСКО В ЄВРОПІ

Матвієнко Я., Матвієнко Т.В. ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	13
Крижановський Б., Куст Г.М. СТОУНХЕНДЖ: ЗАГАДКИ ТА ЛЕГЕНДИ.....	16
Чалова А., Куліковська Н.М. «ЗАГАДКОВА ЄВРОПА» (НА ОСНОВІ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ ОБ'ЄКТІВ ЮНЕСКО У НІМЕЧЧИНІ).....	19
Стрельцова Т., Матвієнко Т.В. ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО ГРЕЦІЇ.....	23
Кушнір О., Матвієнко Т.В. ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО У ФРАНЦІЇ.....	28
Шевчук Є., Матвієнко Т.В. ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО В ТУРУЧЧИНІ.....	33
Половко О., Машкова О.В. МОСТ ФОРТ – ЧУДО ПРОМЬШЛЕННОГО ДИЗАЙНА.....	36
Подберезная І., Машкова О.В. САМАЯ ЗНАМЕНИТАЯ ПЛОЩАДЬ МИРА – ГРАНД-ПЛАС	38
Кузнецов І., Матвієнко Т.В. ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО В ІТАЛІЇ.....	40

СЕКЦІЯ 1. ПАМ'ЯТКИ ЮНЕСКО В УКРАЇНІ

Сергєва К.

Науковий керівник – Матвієнко Т.В., викладач

Херсонський політехнічний коледж ОНПУ

м. Херсон

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПАМ'ЯТОК ЮНЕСКО

Світова спадщина ЮНЕСКО (англ. World Heritage) — видатні культурні та природні цінності, що вважаються надбанням усього людства. Ці цінності перелічені в Списку ЮНЕСКО.

Мета дослідження: дослідити особливості туристичної спадщини ЮНЕСКО.

Об'єкт дослідження: світова спадщина ЮНЕСКО - надбання всього людства.

В 1972 році, на XVII сесії в Парижі, ЮНЕСКО прийняла Конвенцію про охорону Всесвітньої культурної і природної спадщини (вступила в силу в 1975 році). До початку 1992 року Конвенцію ратифікували 123 країни-члени ООН (в тому числі СРСР в 1988 році). На середину 2014 року Конвенцію вже ратифікували 191 держава-учасниця. Тільки Ліхтенштейн, Науру, Сомалі, Південний Судан, Тимор-Лешті та Тувалу не є учасниками Конвенції.

Статус об'єкта Світової спадщини дає такі переваги:

- додаткові гарантії збереження і цілісності унікальних природних і культурних комплексів;
- підвищує престиж територій і установ, які ними опікуються;
- сприяє популяризації включених у Список об'єктів і розвитку альтернативних видів природокористування (у першу чергу, екологічного туризму);
- забезпечує пріоритетність у залученні фінансових коштів для підтримки об'єктів Світової культурної і природної спадщини, у першу чергу, з Фонду Світової спадщини;
- сприяє організації моніторингу і контролю за станом збереження природних і культурних об'єктів.

Головна мета списку Світової спадщини — зробити відомими і захистити об'єкти, які є унікальними у своєму роді. Для цього і через прагнення до об'єктивності були складені оціночні критерії : природні та культурні

Культурні критерії

- Об'єкт є шедевром людського творчого генія.
- Об'єкт свідчить про значний взаємовплив людських цінностей протягом певного періоду часу або в певному культурному просторі, в архітектурі або в технологіях, в монументальному мистецтві, в плануванні міст або створенні ландшафтів.

- Об'єкт є унікальним або принаймні винятковим для культурної традиції або цивілізації, яка існує досі або вже зникла.
- Об'єкт є видатним прикладом конструкції, архітектурного або технологічного ансамблю чи ландшафту, що ілюструє значущий період людської історії.
- Об'єкт є видатним прикладом людської традиційної споруди, з традиційним використанням землі або моря, є зразком культури (чи культур) або людської взаємодії з навколишнім середовищем, особливо якщо вона стає вразливою через сильний вплив незворотних змін.
- Об'єкт безпосередньо чи матеріально пов'язаний з подіями або існуючими традиціями, з ідеями, віруваннями, з художніми або літературними творами і має виняткову світову важливість. (На думку комітету ЮНЕСКО цей критерій повинен переважно використовуватися разом з ще якимось критерієм чи критеріями).

Природні критерії

- Об'єкт є природним феноменом або простором виняткової природної краси і естетичної важливості.
- Об'єкт є видатним зразком головних етапів історії Землі, зокрема пам'ятником минулого, символом геологічних процесів, що відбуваються, розвитку рельєфу або символом геоморфічних чи фізіографічних особливостей.
- Об'єкт є видатним зразком екологічних або біологічних процесів, які відбуваються в еволюції і розвитку земних, прісноводних, берегових і морських екосистем і рослинних і тваринних угруповань.
- Об'єкт включає найважливіше або найзначніше природне місце існування для збереження в ній біологічного різноманіття, зокрема зникаючих видів виняткової світової наукової цінності.

5 географічних регіонів, визначених ЮНЕСКО:

- Європа і Північна Америка;
- Азія і Океанія;
- Арабські країни;
- Латинська Америка і Кариби;
- Африка.

Таблиця 1 – Розподіл об'єктів ЮНЕСКО за регіонами

Регіон ЮНЕСКО	Культурний тип	Природний тип	Змішаний тип	Загалом	%
Африка	42	33	3	78	9%
Арабські країни	60	4	1	65	7%
Азія і Тихоокеанський регіон	129	48	9	186	21%
Європа і Північна Америка	375	56	9	440	49%

Продовження табл. 1

Латинська Америка і Кариби	83	35	3	121	14%
Загалом	689	176	25	890	100%

В списку об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО в Україні налічується сім найменувань (станом на 2013 рік): сім культурних об'єкти та один природний. Із них один об'єкт — Собор Святої Софії у Києві та Києво-Печерська лавра визнані шедевром творчого людського генія.

12 жовтня 1988 року Україна, ще перебуваючи у складі СРСР, ратифікувала Конвенцію ЮНЕСКО про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини, а перша українська пам'ятка увійшла до переліку об'єктів Світової спадщини 1990 року на 14-й сесії Комітету Світової спадщини ЮНЕСКО. Надалі список об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО в Україні поповнювався у 1998, 2005, 2007, 2011 та 2013 роках. Крім того, список пам'яток зазнавав змін та розширювався у 2005, 2008 та 2011 роках.

Список використаних джерел:

1. Конвенція про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини. – Режим доступу: http://www.centre7.org.ua/?q=article/konventsiya_pro_okhoronu_vsesvitnioji_kulturnoji_i_pryrodnoji_spadschyny_paryzh_1972. – Назва з екрану.
2. Мокій А.І. Міжнародні організації/ А.І. Мокій, Т.П. Яхно, І.Г. Бабець. – К.: Центр учбової літератури, 2011.
3. Юнеско: історія створення, завдання та діяльність. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=38215>. – Назва з екрану.

Камінська В.

Науковий керівник – Матвієнко Т.В., викладач

Херсонський політехнічний коледж ОНПУ

м. Херсон

СПАДЩИНА ЮНЕСКО В УКРАЇНІ: СОФІЙСЬКИЙ СОБОР, КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКА ЛАВРА, РЕЗИДЕНЦІЯ МИТРОПОЛИТІВ БУКОВИНИ І ДАЛМАЦІЇ

Найцінніші зразки культурної та історичної спадщини перебувають під охороною ЮНЕСКО. Список цієї організації складають понад тисячу найменувань. Це – храми, парки, заповідники та навіть цілі історичні центри міст. Шедеври людського генія чи природні феномени занесені до списку ЮНЕСКО, щоб вберегти їх для нащадків. В Україні є 7 таких об'єктів.

Мета дослідження: дослідити об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО в Україні.

Об'єкти дослідження: Софійський собор, Києво-Печерська лавра, Резиденція митрополитів Буковини і Далмації.

Собор святої Софії — Премудрості Божої, Софія Київська або Софійський собор — християнський собор в центрі Києва, пам'ятка української архітектури та монументального живопису 11—18 століть.

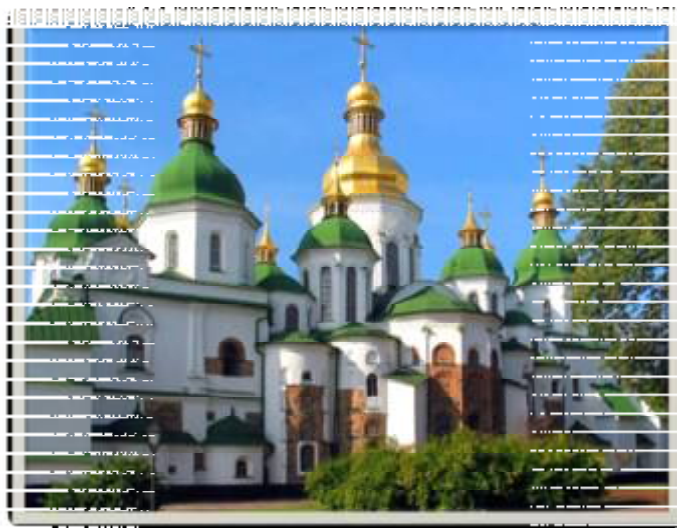

Рис 1. Софійський собор

Софійський собор в Києві, всесвітньо відомий шедевр староруської архітектури, збудований в 1037 р. при київському князі Ярославі Мудрому на місці звитяжної битви киян з печенігами в 1036 р.

Ярослав Мудрий задумав Софійський собор як суспільно-політичний і культурний центр Київської держави і головний храм Русі.

Софійський собор відомий своїми стародавніми мозаїками та фресками.

Рис. 2. Богоматір Оранта (мозаїчний образ з собору Київської Софії)

Купольний простір собору вінчає напівфігура Христа-Вседержителя (Пантократора) в оточенні чотирьох крилатих ангелів.

Особливу цінність серед фресок Софіївського собору становить груповий портрет родини Ярослава Мудрого.

З 1934 р. архітектурний комплекс Софійського собору оголошений державним архітектурно-історичним заповідником. За свою унікальність Софійський собор внесено до світових пам'яток ЮНЕСКО.

Києво-Печерська лавра – православний монастир, заснований у 1051 р. монахами Антонієм і Феодосієм поблизу Києва.

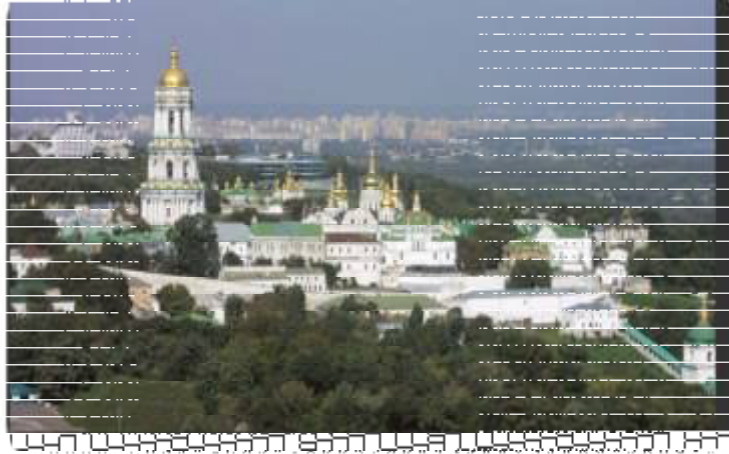

Рис. 3. Києво-Печерська лавра

Києво-Печерська лавра зіграла важливу роль у розвитку давньоруської культури, вона була центром літописання.

Велика лаврська дзвіниця. Головна дзвіниця лаври побудована у 1731–1744 рр. Має висоту 96,52 м й органічно вписується до ансамблю монастиря та всього Печерська.

Троїцька надбрамна церква. Церква над Святою брамою Києво-Печерської лаври у Києві, побудована у 1106-1108 роках. Єдина серед наземних споруд Лаври, яка збереглася неушкодженою з часів Київської Русі.

Монастирські печери (Ближні та Дальні печери). Ближні печери — комплекс підземних печер у Києво-Печерській Лаврі, де почивають моці печерських подвижників. У Дальніх печерах почивають моці 49 канонізованих святих.

Успенський собор - головний соборний храм монастиря. Побудований у 1073–1078 роках заходами Феодосія Печерського за ігумена Стефана, коштом князя Святослава II Ярославича.

Трапезна церква Св. Антонія і Феодосія. Наймолодший храм Києво-Печерського монастиря. Перша Трапезна палата монастиря, побудована у XII ст., не збереглася, про її архітектуру нічого не відомо.

Фортечні мури. Система оборонних стін, веж та інших конструкцій, побудованих для захисту Києво-Печерського монастиря, пам'ятка архітектури XVIII ст. Входить до оборонної системи Київської фортеці.

«Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник» — музейний комплекс, що діє на території Верхньої Києво-Печерської лаври. Був заснований у 1922 році, у 1996 році отримав статус національного.

В 1990 р. XIV сесія міжнародного комітету UNESCO внесла комплекс в Список всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. В 1996 р. заповіднику в Києво-Печерській Лаврі надано статус національного.

Резиденція митрополитів Буковини і Далмації. 6 липня 1864 року буковинський єпископ на місці старої резиденції урочисто заклад «угольний» (наріжний) камінь у фундамент каплиці Св. Іоана Нового Сучавського.

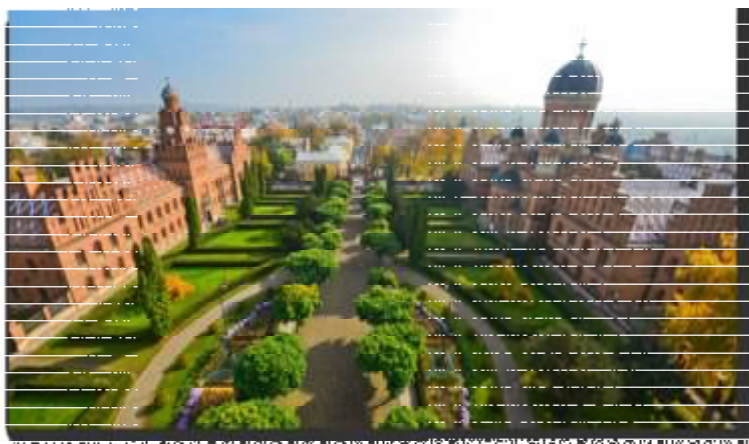

Рис. 4. Резиденція митрополитів Буковини і Далмації

Резиденцію митрополитів Буковини і Далмації, що стала яскравим зразком пост романтичних тенденцій в архітектурі, збудовано в дусі еклектики.

До складу резиденції входять:

- Митрополичий палац;
- «Мармурова зала»;
- «Червона зала»;
- «Блакитна зала»;
- Семінарський корпус;
- Монастирський корпус;
- дендропарк резиденції.

-

Рис. 5. Монастирський корпус

28 червня 2011 року на 35-й сесії комітету ЮНЕСКО архітектурний ансамбль резиденції включили до списку Світової спадщини.

Отже, до списку ЮНЕСКО, як культурна спадщина, вже ввійшло 7 важливих культурних і природних об'єктів та 1 об'єкт внесено до списку

нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Українські об'єкти приблизно становить 0,7% від загальної кількості об'єктів Світової спадщини.

Попередній список, тобто перелік важливих культурних і природних об'єктів, що пропонуються включити до Списку світової спадщини, складається ще 15 об'єктів.

Список використаних джерел:

1. Історія Софіївського собору. – Режим доступу: http://sofiyskiy-sobor.polnaya.info/ua/istoriya_sofiivskogo_soboru.shtml. – Назва з екрану.
2. Києво-Печерська Лавра. – Режим доступу: <http://7chudes.in.ua/nominaciyi/kyuevo-pecherskuu-zapovidnyk/>. – Назва з екрану.
3. Києво-Печерська лавра. – Режим доступу: <http://guoks.gov.ua/monuments/monuments/kyuevo-pecherska-lavra-1051-r>. – Назва з екрану.
4. Університет (колишня Резиденція Буковинських митрополитів). – Режим доступу: http://www.trip.cv.ua/univer_ukr.php. – Назва з екрану.
5. Чернівці. Резиденція митрополитів Буковини і Далмації (Університет). – Режим доступу: <http://samsobi.com.ua/index.php/ukraina/architecture/130-bukovyna-rezidence>. – Назва з екрану.

Павлюк А.
Науковий керівник – Арбузова Ю.В., викладач-методист
Херсонський політехнічний коледж ОНПУ
м. Херсон

ПРЕЗЕНТАЦІЯ САЙТУ «ХЕРСОНЩИНА ТУРИСТИЧНА»

Херсонщина – один з найпривабливіших регіонів України. Це місце з якого розпочинається подорож по мальовничій південній частині України. Наш регіон дає змогу відпочити відразу по чотирьом напрямкам:

- Культурний туризм.
- Відпочинок на морі.
- Зелений туризм.
- Спортивний туризм.

На жаль, наш регіон має низький рівень інформаційної підтримки. Турист не має змоги отримати інформацію по всім туристичним об'єктам Херсонщини.

Я переглянув і проаналізував існуючі рішення - розглянемо приклади:

1. Туристичне агентство надає змогу придбати тури, але не надає інформацію по регіонам.
2. Даний сайт надає інформацію по конкретним туристичним об'єктам Херсонщини, але не розподіляє їх по регіонам.
3. Даний сайт представляє конкретні туристичні компанії, але не надає інформацію по культурному туризму.

На жаль, жоден існуючий сайт не вирішував поставлену задачу, тому було прийнято рішення розробити веб-сайт з власною структурою, інтерфейсом та дизайном.

Сутність проблеми: потрібно розробити інформаційну систему, яка б надавала уявлення про туристичні об'єкти Херсонщини у будь-якому розрізі, як по районах, так і по видатним місцям і пам'яткам області.

Відвідувач повинен мати змогу переглянути інформацію окремо по кожному регіону та по кожному напрямку туризму. Тому було створено наступну структуру сайту.

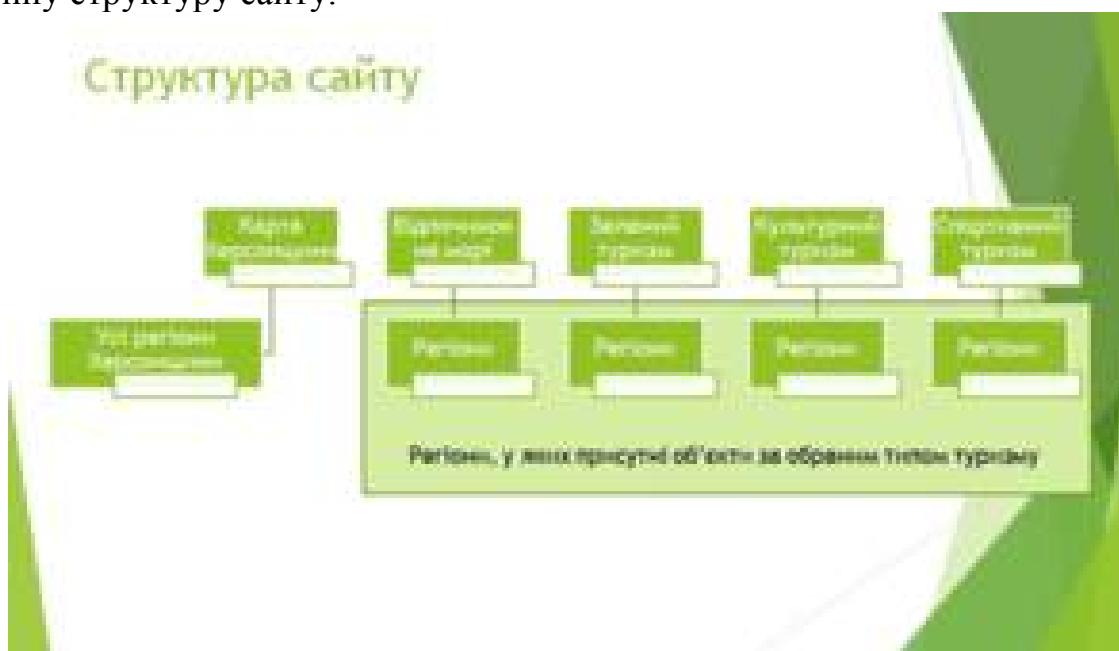

Рис. 1. Структура сайту

Для кожного розділу сайту студентами туристичного відділення коледжу було надано відповідну інформацію згруповано по типам та регіонам.

Користувач сайту повинен мати зручну та інтуїтивно зрозумілу навігацію.

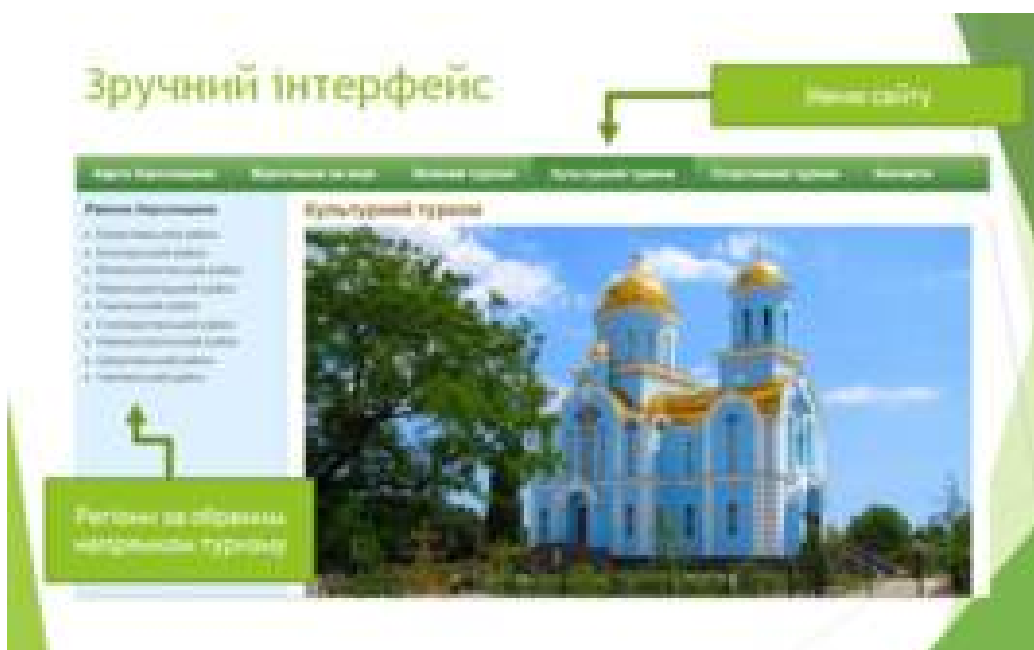

Рис. 2. Інтерфейс сайту

Дизайн сайту виконано у лагідних національних кольорах, у якості логотипу виступає герб Херсонщини. Сайт не має зайвих елементів, щоб не відволікати увагу користувача від контенту.

Для управління сайтом було обрано систему керування сайтів WordPress. Це сучасна найпопулярніша система серед аналогів. За статистикою за 2015 рік 20% сайтів, що мають систему керування сайтом, базуються саме на цій системі. Вона допомогла зробити керування структурою та контентом сайту простим та зручним.

Рис. 3. Дизайн сайту

Отже, створений сайт надає користувачам зручний доступ до інформації щодо туризму на Херсонщині. Інформацію можна переглянути як загалом по регіону, так і за конкретним напрямком туризму. Як наслідок, це сприяє потоку туристів до нашого регіону та розвитку бізнесу у туристичному напрямку.

Список використаних джерел:

1. Історико-культурні пам'ятки. Райони Херсонщини. – Режим доступу: <http://uct.artkavun.kherson.ua/tour-object-1.htm>. – Назва з екрану.
2. Пам'ятні місця Херсона та області. – Режим доступу: http://krai.lib.kherson.ua/memory_places.htm. – Назва з екрану.
3. Херсонщина туристическая. – Режим доступу: <http://khersonregion.com/>. – Назва з екрану.
4. Херсонщина туристична. Рідна Херсонщина. – Режим доступу: <http://ks.ridna.ua/specproekty/hersonschyna-turystychna/>. – Назва з екрану.

СЕКЦІЯ 2. ПАМ'ЯТКИ ЮНЕСКО В ЄВРОПІ

Матвієнко Я.

Науковий керівник – Матвієнко Т.В., викладач

Херсонський політехнічний коледж ОНПУ

м. Херсон

ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Великобританія — батьківщина сучасного туризму. Вона залучає туристів з усього світу своєю багатовіковою самобутньою культурою, історією, неповторним "чисто англійським" шармом і колоритом. Достаток визначних пам'яток, знаменних пам'ятників, що несуть відбиток різних епох від Древнього світу до Новітнього часу, різноманіття музеїв, що представляють найбагатшу культурну спадщину забезпечують нескінченний інтерес до цієї унікальної держави. Всі пам'ятки, природні та архітектурні краси Великобританії просто не перелічити. Це старовинні таємничі камені Стоунхенджа і високі, які прагнуть у небо шпилі Вестмінстерського абатства. Це бій знаменитого лондонського Біг-Бена і ультрасучасні будівлі Сіті, що ревуть футбольні стадіони і 135-метрове Лондонське Око, що повільно повертається над спокійними водами Темзи.

Мета дослідження: дослідити загальну характеристику туристичної спадщини ЮНЕСКО у Великій Британії.

Об'єкти дослідження: Дорога Гігантів та узбережжя біля неї; замок і кафедральний собор у місті Дарем; Айронбридж; Вестмінстерський палац, Вестмінстерське аббатство, церква Святої Маргарати; Лондонський Тауер; Історичне місто Сент-Джордж.

Список об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО у Великій Британії станом на 2016 рік налічує 29 найменувань, що становить 2,81% від загальної кількості об'єктів Світової спадщини у світі.

Географічно з 29 британських об'єктів Світової спадщини 17 розташовані в Англії, 5 — у Шотландії, 2 — в Уельсі та 1 — у Північній Ірландії, також один з об'єктів розташований одразу в Англії та Уельсі. Крім того 3 об'єкти розташовані за межами Великої Британії у британських заморських територіях.

З 29 об'єктів 24 є об'єктами культурного типу 4 об'єкти є природними пам'ятками та 1 — об'єктом змішаного типу. 11 культурних об'єктів визнані шедеврами людського генія, 3 об'єкта — природними феноменами виключної краси та естетичної важливості.

А зараз, я хотіла б більш детально розповісти про деякі з них.

Об'єкти :

– **Дорога Гігантів та узбережжя біля неї** – місцевість, де знаходяться близько 40 тисяч з'єднаних між собою базальтових колон, що утворилися в результаті стародавнього виверження вулкана. Це об'єкт природного типу. Дорога розташована на північному сході Північної Ірландії, близько 3 км на

північ від міста Бушміллс. Верхівки колон утворюють по формі трамплін, який починається у підніжжя скелі і зникає під поверхнею моря. Більшість колон шестикутні, хоча у деяких є по чотири, п'ять, сім і вісім кутів. Найвища близько 12 метрів. Дорога оголошена об'єктом всесвітньої спадщини ЮНЕСКО в 1986 році і національним заповідником в 1987 році. Це найбільш популярна визначна пам'ятка в Північній Ірландії.

– **Замок і кафедральний собор у місті Дарем** - норманський замок розташований в англійському місті Дарем на скелястій кручі над річкою Уір. Даремський замок був споруджений в XI столітті одразу після норманського завоювання Англії для захисту північних земель від шотландців. Він служив резиденцією єпископа Даремського, правом призначення якого володів монарх. Замок внесено до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО у 1986 році. Поруч з ним височить ще одина пам'ятка всесвітньої спадщини — Даремський собор Христа, Діви Марії та св. Катберта — собор у Даремі, закладений 1093 року. Собор є прикладом норманського варіанту романського стилю. Даремський собор є першою пам'яткою архітектури у Великій Британії, що разом із сусіднім Даремським замком потрапила до списку об'єктів Всесвітньої спадщини. Також обидві пам'ятки відносяться до об'єктів культурного типу.

– **Айронбридж - ущелина у графстві Шропшир**, Англія. Ця долина є втіленням індустріалізації XVIII століття і в повній мірі відображає її ідеї і прагнення . Тут є все , що було характерно для індустріальної революції : фабрики і шахти , залізниці і домни , громадські та житлові будівлі , і , звичайно ж , перший залізний міст. Об'єкт додано до списку ЮНЕСКО у 1986 році, як об'єкт культурного типу.

Рис. 1. Ущелина Айронбридж

– **Вестмінстерський палац**, - палац, розташований на березі Темзи в якому засідають обидві палати Британського парламенту: палата лордів і палата громад. Ця споруда була побудована в 1042 році для короля Едуарда.

У самому палаці 1100 кімнат, які з'єднуються сотнею сходів і переходів, а весь будинок пронизаний коридором, довжина якого майже 3 кілометри. У середині Вестмінстерського палацу розташовано 11 двориків. З боків замок прикрашений двома вежами - вежею Вікторія і вежею св. Стефана, на якій

розташований знаменитий годинник Біг-Бен. У 1987 році разом з Вестмінстерським абатством і церквою Святої Маргарити був занесений по переліку культурної спадщини ЮНЕСКО. Вестмінстерське аббатство, або Собор Святого Петра у Вестмінстері - готична церква), на захід від Вестмінстерського палацу. Будувався з перервами з 1245 по 1745. Мав статус кафедри з 1546—1556. Сьогодні знаходиться у виключній власності британської монархії. Традиційне місце коронації монархів Великобританії і захоронень монархів Англії. Церква Святої Маргарити — пізньоготична церква на території Вестмінстерського абатства, що виходить фасадом на Парламентську площу. Разом з Вестмінстерським палацом і абатством відноситься об'єктів культурного типу

Рис.2. Вестмінстерський палац

– **Лондонський Тауер** - одна з найстаровинніших фортець Англії та найстаріша споруда, яка збереглася у Лондоні. Вона відноситься до часів норманського завоювання (XI століття). Призначення Тауеру було різноманітним. Він використовувався як фортеця, слугував резиденцією короля та королівським палацом (останнім королем, який його займав, був Карл II), у різні часи тут знаходилась в'язниця, казначейство, монетний двір, арсенал, перша королівська обсерваторія, зоопарк. Сьогодні Тауер є одночасно пам'ятником історії та музеєм, включеним до списку культурних об'єктів, що належать до всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

—

Рис. 3. Лондонський Тауер

– **Історичне місто Сент-Джордж і його укріплення** - Юрське узбережжя, також Узбережжя Дорсетширу та Східного Девонширу — частина узбережжя на півдні Англії протяжністю 155 км. На Юрському узбережжі можна побачити численні прямовисні скелі, сформовані за часів Мезозойської ери; ці скелі простягаються вздовж всього узбережжя. В 1824 році тут вперше були виявлені останки динозавра. 2001 року узбережжя Дорсетшира та східного Девоншира було занесено до списку об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО у Великій Британії. Це перший природний об'єкт світової спадщини на території країни.

Отже, велика кількість визначних пам'яток, знаменних пам'ятників, що несуть відбиток різних епох, різноманіття музеїв, що представляють найбагатшу культурну спадщину забезпечують нескінченний інтерес туристів до цієї унікальної держави. Список об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО у Великій Британії станом на 2016 рік становить 2,81% від загальної кількості об'єктів Світової спадщини у світі.

Список використаних джерел:

1. Дорога Гігантів - міфічний міст Ірландії. – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/Gallery/164952>. – Назва з екрану.
2. Лондон. Вестмінстерський палац. – Режим доступу: <http://firtka.if.ua/?action=show&id=24870>. – Назва з екрану.
3. Наследие ЮНЕСКО в Великобританиии. – Режим доступу: <http://www.arrivo.ru/unesco/velikobritaniya.html>. – Назва з екрану.
4. Смаль І.В. Туристичні ресурси світу/ І. В. Смаль. - Ніжин: Видавництво Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, 2010. - 336 с.

Крижановський Б.
Науковий керівник – Куст Г.М., викладач
 Херсонський політехнічний коледж ОНПУ
 м. Херсон

СТОУНХЕНДЖ: ЗАГАДКИ ТА ЛЕГЕНДИ

Стоунхендж - предмет гордості англійців, одна з найдавніших загадок цивілізації, архітектурна спадщина предків. Цей монумент уже багато десятиліть привертає до себе увагу вчених-археологів, геологів, астрономів і тисяч туристів, які щороку відвідують екскурсії до одного з найвідоміших символів Англії.

Рис. 1. Стоунхендж

Метою дослідження є визначення та аналіз основних гіпотез виникнення та легенд одного з об'єктів спадщини ЮНЕСКО в Європі – Стоунхендж.

Завдання дослідження:

1. вивчити матеріали з теми дослідження;
2. ознайомитися з особливостями обраного об'єкту;
3. розглянути основні гіпотези та легенди щодо виникнення Стоунхенджу;
4. оцінити роль Стоунхенджу у розвитку туризму в регіоні.

Розташований Стоунхендж в Англії на горбистій пустці поблизу міста Солсбері (графство Вільтшир) за 130 км на південний захід від Лондона на Солсберійській рівнині.

На думку археологів, Стоунхендж був зведений в період між 3500 – 1100рр. до н.е. і його спорудження відбувалося в три етапи. За цей час Стоунхендж зазнав значних змін: від кільцевого рову до своєрідної колонади з каменів.

Сучасний Стоунхендж є спорудою з 82 мегалітів вагою в 5 тонн кожен, 30 кам'яних блоків (вага кожного з них - 25 тонн) і 5 найбільших каменів, званих трілітів і мають вагу в 50 тонн. Своєрідні арки, утворені складеними кам'яними блоками, були колись покажчиками сторін світу для предків.

Версія того, що Стоунхендж був споруджений в 3500-1100 рр. до н.е. і служив виключно для спостереження за Сонцем і Місяцем, не один раз піддавалася сумнівам з боку вчених.

Так, в 1994 році професор Девід Боуен, використовуючи абсолютно новий підхід, довів, що вік Стоунхенджа - 140 000 років. Цей факт дивує - адже древні люди навряд чи могли вирубувати, транспортувати, обробляти і встановлювати багатотонні кам'яні брили. Принаймні, це вимагало б від них величезних нелюдських зусиль.

Астроном Фред Хойл зайнявся вивченням геометричних особливостей Стоунхенджа і прийшов до висновку, що спостереження його творців за небесними тілами були такі глибокі, як це не передбачалося раніше. Завдяки Стоунхенджу наші предки знали тривалість сонячного року і орбітальний період Місяця.

Історик XVIII в. Вільям Стьюклі висловив припущення, що Стоунхендж якось пов'язаний з Сонцем. Він звернув увагу, що головна лінія всієї споруди

вказує на північний схід, туди, де встає Сонце в найдовші дні року - в момент літнього сонцестояння.

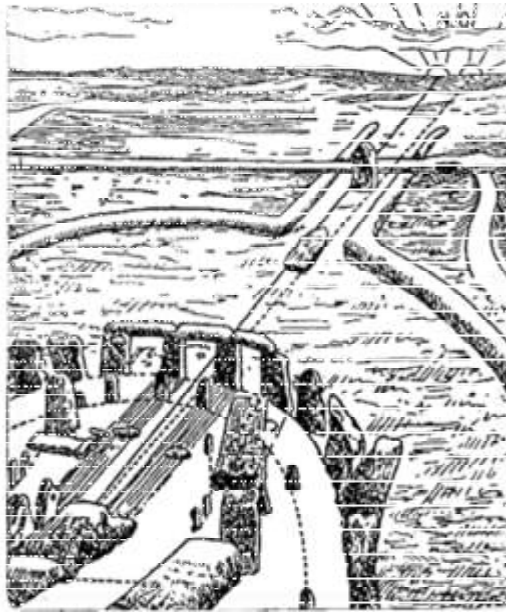

Рис. 2. Стоунхендж

Стоунхендж - це не тільки храм Сонця, а й календар. Він зазначив, наприклад, що кількість каменів в одному з кіл - 30 - дорівнює числу днів в місячному місяці, а якщо його помножити на 12, тобто на число місяців, то вийде 360, що відповідає кількості днів у стародавньому сонячному році.

Те, що Стоунхендж імітує карту неба (такого, яким воно було 4000 років тому) в 1965 році довів Джеральд Хоукінс. Але коли вченими-астрономами в 1998 році за допомогою комп'ютерних технологій був відтворений початковий вигляд Стоунхенджа.

Існує версія про те, що автори Стоунхенджа - ті ж люди, які будували Єгипетські піраміди. Вже дуже багато збігів говорить на користь цієї гіпотези.

Популярною є й версія про Стоунхендж як священному місці, де здійснювали свої обряди стародавні кельти-друїди. Однак більшість вчених заперечують цей факт.

Леон Стоувер - автор ще однієї гіпотези про Стоунхендж, згідно з якою цей монумент був споруджений мікенцями, що захищаються від атлантів - стародавніх китайських воїнів, загблих в 1400 р до н.е. від природного катаклізму. Правда, не зовсім зрозуміло, яким чином можна було захищатися за допомогою цієї будови - відстані від одного каменю до іншого занадто великі, щоб використовувати Стоунхендж як прикриття.

Останнім часом популярною є версія про неземне походження Стоунхенджа - нібито і тут «доклала руку» інопланетяни. Причому багатьом вона видається цілком правдивою - настільки неймовірний факт, що така споруда могла бути побудована древніми людьми.

Згодом Стоунхендж обрив і безліччю народних легенд. За однією з них, сині камені Стоунхенджа з'явилися на землі не інакше як результат чаклунства Мерліна - чародія при дворі короля Артура - і мають властивість цілювати.

Інша легенда стосується величезного П'яткового каменю: нібито колись диявол побачив ченця, що ховається серед каменів, і запустив в нього величезним каменем, надаючи нещасному п'яту.

Отже, яка б версія не виявилася правдивою насправді, ясно одне - Стоунхендж ще довгі роки буде вражати людей своєю величчю, таємничістю і унікальністю.

Список використаних джерел:

1. Загадка Стоунхенджа. – Режим доступу: <http://plurrimi.com/secrets/26>. – Назва з екрану.
2. Стоунхендж: интересные факты. Легенда о Мерлине. – Режим доступу: <http://www.objectiv-x.ru/zagadki-drevnih-civilizacii/stounhendzh-interesnye-fakty-legenda-o-merline.html>. – Назва з екрану.
3. Загадки прошлого и настоящего. Загадки Стоунхенджа. – Режим доступу: http://duhovnyyput.ucoz.com/publ/nepoznnoe_zagadki_proshlogo_i_nastojashhego/zagadki_proshlogo_i_nastojashhego/zagadki_stounkhendzha/33-1-0-484. – Назва з екрану.
4. Стоунхендж. – Режим доступу: <http://www.iksinfo.ru/stati/chudesasveta/item/480-stounhendzh.html>. – Назва з екрану.

Чалова А.

Науковий керівник – Куліковська Н.М., викладач-методист

Херсонський політехнічний коледж ОНПУ

м. Херсон

«ЗАГАДКОВА ЄВРОПА» (НА ОСНОВІ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ ОБ'ЄКТІВ ЮНЕСКО У НІМЕЧЧИНІ)

У списку об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО в Німеччині налічується 40 найменувань (станом на 2015 рік).

З 40 об'єктів Світової спадщини в Німеччині: 37 культурних об'єкти, 3 природних об'єкти. 10 культурних об'єктів визнані шедеврами людського генія .

Мета дослідження: дослідити об'єкти світової спадщини під контролем ЮНЕСКО у Німеччині.

Об'єкти: Аахенський собор, Кельнський собор, Шпаєрський собор, Вюрцбурзька резиденція, Собор святої Марії, Музейний острів, Бременська ратуша, Порта Нігра, Палаці і парки Потсдама та Берліна, Старовинні копальні Раммельсберга, Колегіатська церква, замок та будинки у м.Кведлінбурзі, Парк князя Пюк-лера у Мускау, Гірський парк Вільгельмсхьогє.

Аахенський собор - імперський собор Карла Великого - спорудою у формі восьмикутника заввишки в 31 метр і діаметром близько 32 метрів. Карл Великий був похований в палацовій капелі (точне місце спірне). Труна Карла Великого, не раз була розкрита: за імператора Оттона III. За словами літопису монастиря в 1048 році, тіло імператора чудово збереглося, у білому імператорському одязі він сидів у кріслі з короною на голові і скіпетром у руках. У 1165 році при канонізації Карла Великого імператор Фрідріх I Барбаросса

велів знову розкрити імператорську могилу і велів перекласти останки імператора в багато прикрашений ящик, з якого імператор Фрідріх II у 1215 році переклав їх знову в іншу дорогоцінну труну. Останки імператора покоїлися до кінця XVIII століття. Знайдені в труні імператорської відзнаки були перенесені в 1798 році до Відня. Білий мармуровий стілець, на якому імператор сидів, пізніше був обкладений золотом і сьогодні стоїть на вершині восьмикутника.

Окрім Карла Великого, в соборі похований і Оттон III.

За свою більш ніж тисячолітню історію собор постійно добудовувався, частково руйнувався, і реставрувався.

Кельнський собор — римо-католицька церква в Кельні. Побудований у готичному стилі. Собор присвячений Святому Петру і Пресвятій Діві Марії.

Спорудження Кельнського собору почалось у 13 ст., з перервами, закінчилось в 19 ст. (1880 році) — більш ніж 600 років. Він є завдовжки 144,5 м та має 86,5 м ширини, а його дві вежі сягають 157 м у висоту. Собор - одна з найбільших у світі церков. Протягом чотирьох років, 1880-84, він був найвищою спорудою у світі, поки не збудували Монумент Вашингтона.

Шпаєрський собор - імперський собор в місті Шпаєр. Зведено у XI ст. імператорами Священної Римської імперії. Зведення розпочав кайзер Конрад II, потім цю справу продовжив його син Генріх III і завершив онук Генріх IV, за якого відбулось освячення собору. На той час собор був однією з найбільших будівель світу - це символізував могутність кайзера. Упродовж тисячі років собор неодноразово реставрувався і доповнювався. Найбільша катастрофа в історії собору мала місце у 1689, 1772, році, коли французькі солдати зруйнували його й осквернили. У середині 19 ст. відбулась повна реставрація і прикрашення фресками на кошти баварського короля Людвіга I.

Вюрцбургська резиденція (18 ст.) - тут знаходилася резиденція архієпископів. Будівництво розпочато за архієпископа Йоганна Філіпа Франца фон Шенборна у 1719 р., який помер через чотири роки, так і не побачивши готового палацу.

Рис. 1. Вюрцбургська резиденція

У Вюрцбургській резиденції в 1806-1813 рр.. тричі зупинявся Наполеон I, останні два рази зі своєю другою дружиною Марією-Луїзою Австрійською, дядько якої в цей час був великим герцогом Вюрцбургським. Під час

бомбардування Вюрцбурга 16 березня 1945 Резиденції було завдано значної шкоди, ряд її залів повністю втрачено. Масштабні роботи з реставрації розгорнулися в 1960-1970-і роки і завершилися лише восени 2006 р.;

Музей Бодє. Ідея створення музею мистецтва в Берліні виникла 1871 року при кайзерівському дворі імператора Фрідріха III. Було зібрано музейну колекції скульптури та живопису. Музей відкрився 18 жовтня 1904 року, в день народження померлого в 1888 році Фрідріха III.

Бременська ратуша - ратуша у місті Бремені, яскравий взірець готичної архітектури. У будівлі ратуші здійснює свою роботу Сенат, тут проходять його засідання, містяться кабінети президента Сенату та бургомістра вільного ганзейського міста Бремена.

Близько 1400 року міська влада Бремена, ухвалила рішення про будівництво нової ратуші. Двоповерхова готична споруда з великими залами — Нижнім і Верхнім була зведена у 1405—10 роки. У північній частині будівлі містились окремі покої. Разом з новою ратушою на Ринковій площі з'явилися статуї імператора, а зі східного та західного боків будівлі — скульптури пророків та мудреців.

Порта Нігра (лат. «чорна брама») — найбільша й найкраще збережена антична міська брама у світі. Інша назва цієї брами — Брама Марса. Порта Нігра була споруджена близько 180 року, за часів Римської імперії. Вважають, що походження назви пов'язане з потемнінням пісковика, з якого збудована споруда, що відбулося внаслідок ерозії.

Рис. 2. Брама Порта Нігра

Висота брами становить 29,3 м. квадратні камені вагою до 6 тонн римляни з великою точністю розпилювали бронзовими пилами, які приводилися в рух млиновим колесом. Потім кам'яні блоки піднімали на дерев'яних лебідках і з'єднували залізними скобами, після чого рідким оловом закріплювали на стіні.

Трірський кафедральний собор Святого Петра - у його конструкції можна виявити сліди практично всіх європейських архітектурних та художніх стилів. Храм був закладений у 326-у році за велінням імператора Костянтина Великого на відзначення 20-річчя його правління. Будівництвом керував єпископа міста. Початкові розміри собору були в чотири рази більшими, ніж сучасні.

Кведлінбург - До складу міського центру включено більше 1600 будинків, вік яких перевищує 600 років.

Навпроти гори Шлосберг височить пагорб, на якому розташована старовинна частина міста — Мюнценберг . Щоб піднятися на пагорб, треба подолати 99 схо-динок. Зверху відкривається панорама Кведлінбурга з його вежі на тлі перед гір-ного Гарца. Від мініатюрної ринкової площі віялом розходяться вулички та провулки з малими будинками. Після смерті Генріха I його дружина, королева Матильда, що отримала палац у спадок, заснувала тут жіночий монастир, яким керувала до своєї смерті з 968 року. Першою абатисою цього абатства стає онучка королеви.

Від колишнього жіночого монастиря Святої Марії залишилися лише невеликі руїни.

Парк князя Пюклера в Мускау - найбільший англійський ландшафтний парк в Центральній Європі, що займає 545 гектарів на кордоні між Німеччиною та Польщею. Обидві частині парку поєднує міст через Нейсе. Оформлення парку почалося в 1815 році а закінчилось у 1845 році. Пізніше князь Пюклер був вимушений продати Мускау за борги.

Сьогодні на території парку є новий і старий палац – де знаходиться кімната з кактусами, грязьова лікарня, купальні, і гірська зони парку, оранжерея.

Графи фон Арнім, що володіли парком до 1945 року, не наглядали за ним. Однак завдяки директору парку Курту Курланду німецька частина парку отримала в 1965 році статус природного та архітектурного об'єкта і зберегла свій унікальний характер.

Рис. 3. Парк князя Пюклера в Мускау

Замок та гірський парк Вільгельмсхьогге знаходиться у місті Кассель. У парку знаходяться знамениті Кассельські каскади . На вершині паркової гори стоїть статуя Геркулеса, яка стала своєрідним символом Касселя. Бароковою пишністю вирізняються замки Вільгельмсхьогге та Левенбург, що входять до паркового комплексу. Спорудження парку почалося 1696 року, а його розширення тривало протягом 150 років.

В історії європейського паркового мистецтва парк Вільгельмсхьогге за місцем розташування і площею є унікальним. В Італії барокові парки також

часом розташовували на пагорбі у формі терас, але вони були значно скромніші за розмірами. Французькі барокові парки розбивалися лише на рівній місцевості.

Парк особливо відомий своїми водяними каскадами, які збігають від статуї Геркулеса у східному напрямку, та особливо пишним парковим мистецтвом. Парковий замок віддзеркалює історію європейського мистецтва різних епох.

Рис. 4. Водяні каскади парку Вільгельмсхьогє

Один з найвидатніших німецьких дослідників пам'яток старовини Георг Дегіо так висловився про цей парк: «Це, напевне, найграндіозніше поєднання архітектури й ландшафту, що було створене в епоху бароко».

Список використаних джерел:

1. Вюрцбургська резиденція. – Режим доступу: <http://wikitwiki.in.ua/index.php?newsid=345697>. – Назва з екрану.

2. Наследие ЮНЕСКО в Германии. – Режим доступу: <http://www.arrivo.ru/unesco/germaniya.html>. – Назва з екрану.

3. Список об'єктів Всесвітнього спадщини ЮНЕСКО в Германии. – Режим доступу: <http://our-travels.info/ost/Goroda/Unesco/Germ.php>. – Назва з екрану.

4. Трірський кафедральний собор. – Режим доступу: http://do-apps.com/115_uk/e_108022.html. – Назва з екрану.

Стрельцова Т.

Науковий керівник – Матвієнко Т.В., викладач

Херсонський політехнічний коледж ОНПУ

м. Херсон

ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО ГРЕЦІЇ

Греція поєднує в собі відпочинок на сонячних пляжах з вивченням історії та культури країни, вік якої налічує п'ять тисячоріч. Тут не тільки великі й

відомі, але і невеликі міста і незліченні острови мають свої пам'ятники, свою багату подіями історію.

Мета нашого дослідження - дослідити об'єкти туристичної спадщини ЮНЕСКО у Греції.

Об'єкт дослідження: Храм Аполлона Епікурейського в Бассах; Руїни міста Дельфи; Афінський акрополь; Гора Афон; Стародавнє місто Містра; Археологічна ділянка Олімпія; Острів Делос; Стародавнє місто Корфу.

У списку об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО в Греції міститься 17 найменувань (станом на 2015 рік).

З них:

- 15 культурних об'єктів;
- 2 змішаних об'єкти.

Храм Аполлона в Бассах — давньогрецький храм Аполлона другої половини 5 століття до н. е., розташований на території археологічної ділянки Басси в Мессенії, колись частині Аркадії. Хоча ділянка була віддалена від головних міст Давньої Греції, храм Аполлона є одним з найкраще досліджених давньогрецьких храмів через численні особливості. Саме тому ділянка стала першим об'єктом в Греції, занесеним до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.

Дельфи — місто у південно-західній Фокіді коло підгір'я Парнасу, славетне своїм оракулом Аполлона (Дельфійський оракул) та піфією. Жваві зв'язки з Дельфами мав Херсонес Таврійський. Унаслідок розкопок 1893—1901, 1922—1925, 1930 рр. відтворено план Дельфів. Розкопано скарбниці, збудовані різними містами Греції, театр і стадіон. Знайдено багато статуй (серед них «Візничий» — 5 ст. до н. е.), понад 5 000 написів.

Афінський акрополь - найвідоміший акрополь у світі, розташований у столиці Греції місті Афіни на пагорбі Акрополіс висотою 156 м над рівнем моря. Афінський акрополь був офіційно проголошений провідною пам'яткою загальноєвропейської культурної спадщини 26 березня 2007 року. 20 червня 2009 року був офіційно відкритий Новий музей акрополя.

Рис. 1. Афінський акрополь

Афонська гора (у перекладі Свята Гора), повна назва Автономна Чернеча Держава Святої Гори Афон на східному виступі Халкідонського півострова — Айон-Орос — в Егейському морі, найвища точка рельєфу якої — гора Афон

висотою 1 935 м над рівнем моря.Адміністративний центр автономії — місто Кар'ес.

Метеора — комплекс монастирів, другий за розміром після Афону, розташований на вершинах скель Фессалії, на півночі Греції, поблизу містечка Кастракі, ном Трикала. Всесвітньо відома Метеора також як геологічний феномен.

Скелі Метеори з'явилися близько 60 млн років тому, коли замість рівнини у цій місцині було прадавнє море. Під дією геологічної сили води, вітру, під впливом перепадів температур поступово утворювалися кремезні кам'яні «стовпи», що ніби зависли у повітрі. Власне, з грецької «грец. μετέωρα» перекладається як «ті, що ширяють у повітрі».

Досі не встановлено, коли саме з'явилися перші аскети на Метеорі. Вважають, що перші прибульці облаштувалися на скелі Святого Стефана у 12 столітті. Але перша спроба об'єднати монастирі належала монаху Нілу, який у 14 столітті поєднав ченців, що усамітно жили у печерах скель навколо скиту Дуп'яні. Єдине, що збереглося від монастиря, — це маленький храм Матері Дуп'яні, на північ від Кастракі, навпроти монастиря Святого Миколая.

Епідавр (грец. Ἐπίδαυρος) — невеличке давньогрецьке місто Пелопоннесу в номі Арголіда, на узбережжі Саронічної затоки. Сучасний Епідавр був побудований поблизу давнього міста.

Епідавр був хоча й не дуже великим полісом, проте існував цілком незалежно від потужного поліса Аргос, допоки уся арголіда не була завойована Римом. Разом із прилеглими невеличкими поселеннями він формував регіон, що іменувався Епідаврією. Впродовж 8 - століть до н. е. епідаврці заснували свої колонії на островах Егіна, Кос, Нісір та Калідна (інша назва — Тенедос). Відтак існували ще два однойменних міста — колонія в Іллірії та у Лаконії.

Містра (грец. Μυστράς) — укріплене стародавнє місто, що досягло піку розквіту в Морей (середньовічному Пелопоннесі). Розташоване на горі Тайгет, біля стародавньої Спарти. Столиця Ахейського князівства у 1249-1262 роках. У 1249 році, правитель утвореного на Пелопоннесі Ахейського князівства Гільйом II де Віллардуен, щоб уникнути набігів войовничих горян, наказав побудувати на пагорбі, в 6 кілометрах на захід від Спарти фортецю. Зведена фортеця дозволяла контролювати ущелину, яка з'єднує Лаконію з Мессенією. При будівництві активно використовувалися матеріали з руїн античної Спарти та візантійської Лакедемони. В 14-15 століттях місто слугувало адміністративним центром візантійської деспотії Морей. Місто залишалося населеним в період Османської імперії, коли мандрівники помилково приймали його за Спарту. В 1830-ті роки було покинуте, а біля нього було збудовано місто Спарті. 1989 руїни стародавніх споруд міста були занесені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО. Щорічно, 29 травня, проходить Палеологській фестиваль, в ході якого проводиться урочиста панахида за останнім візантійським імператором Костянтином XI Драгашем.

Олімпія (грец. Ολυμπία) — давньогрецьке поселення в Еліді, північно-західній області Пелопоннесу, яке ніколи не слугувало власне містом. Тут розташовувалися лише постійні житла жерців Храму Зевса і проводилися Олімпійські ігри. Нині Олімпія — муніципалітет в номі Еліда. Населення станом на 2001 рік становило 11 069 осіб.

Рис. 2. Археологічна ділянка Олімпії

Первісно Олімпія являла собою територію, що належала храму перед воротами Піси в тому місці, де річка Кладеос вливається в Алфей. Після руйнування Піси в 641 до н. е., елейці не дозволили виникнути тут новому місту і, таким чином, назавжди утримали за собою право завідування святилищем, що розташовувалось в Олімпії. Цій квітучій місцевості був дарований вічний мир, озброєне військо не могло перейти його меж, тому що вся Еліда стала присвяченою верховному олімпійському богу Зевсові.

Делос (сучасний Ділос) (грец. Δήλος) — найменший із Кікладських островів в Егейському морі (4,5 км в довжину, найбільша ширина 1,3 км); територія Греції. Площа — 3,2 км². Найвища точка острова — гора Кінф (112 м). Згідно з міфом, колись Делос був плавучим островом, що блукав по морях, поки Зевс не повелів Посейдонові закріпити його на місці, з тим щоб на нім могла сховатися і звільнитися від тягара Лето, яка і народила тут, поблизу Священного озера, близнят Аполлона і Артеміду.

Виявлені при розкопках предмети, що відносяться до раннього бронзового віку, показують, що люди з'явилися на Делосі в III тисячолітті до н. е. Можливо, ще в 10 столітті до н. е. Делос був колонізований іонійцями, що перетворили його на центр культу Аполлона, де щорічно проводилися прекрасні іонійські святкування.

Візантійський монастир Дафні, православний монастир, розташований в муніципалітеті Хаїдарі, за 11 км на північний захід від Афін, біля лісу з такою ж назвою. азіва Дафна (δάφνη) походить від назви рослини, яку ми називаємо лавр. Монастир Дафні, як й два інші монастирі — Осіос-Лукас та Неа-Моні — відомий своїми мозаїками часів Македонської династії, виконаними в стилі «македонського ренесансу»

Осіос-Лукас (грец. Ὁσιος Λουκάς) — православний монастир другої половини 10 століття, розташований на західних схилах гори Гелікон неподалік від міста Дістомо (ном Беотія), за 37 км від міста Дельфи. Він, як й два інші монастирі — Дафні та Неа-Моні — відомий своїми мозаїками часів

Македонської династії, виконаними в стилі «македонського ренесансу». Всі ці три монастирі в 1990 році були занесені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.

Неа-Моні (грец. Νέα Μονή — «новий монастир») — монастир 11 століття, розташований на острові Хіос, у глибині острова, за 16 км від міста Хіос. Монастир був заснований візантійським імператором Констянтином ІХ, його дружиною Зоєю та її сестрою Феодорою. Його будівництво пов'язане з переказом, що на цьому місці три ченці — Микита, Іоанн і Йосип — знайшли на вітці мирту ікону Богородиці

Археологічна ділянка Егі(сучасна назва Вергіна) Вергіна— грецьке місто у номі Іматія. Знаходиться за 85 км від м. Салоніки у Центральній Македонії. Перша столиця Стародавньої Македонії, заснована Археласом та названа ним Егесом, або Егі. Сучасне місто Вергіна було засноване 1922 р.

Археологічні ділянки Мікен. Мікени (дав.-гр. Μυκῆναι, також дав.-гр. Μυκῆνη, грец. Μυκῆναι) — давньогрецьке місто в північній частині Арголіди, на півострові Пелопонес, південна Греція. Під час розкопок з 1876 року після тріумфального відкриття Трої німецький підприємець і філеллініст Генріх Шліман знайшов палац, толос, величні стіни, будинки ремісників стародавніх Мікен. 1999 року комплекс археологічних ділянок Мікен та Тиринфу як найяскравіших пам'яток мікенської цивілізації занесений ЮНЕСКО до списку переліку об'єктів світової спадщини в Греції.

Поселення на місці Тиринфа виникло в епоху неоліту. На початку другого тисячоліття до н. е. Тиринф став центром ранньокласової держави ахейців. Час розквіту Тиринфа припадає на 16-13 століття до н. е., коли на акрополі був збудований великий царський палац, прикрашений фресками. За часів царя Пройта (близько 1400 до н. е.) акрополь Тиринфа був обнесений потужними кам'яними стінами, викладеними, так званою, кіклопічною кладкою, згаданими в «Іліаді» (II, 559) і описаними пізніше Павсанієм («Опис Еллади», II, 25). Укріплені вежами стіни Тиринфа місцями сягали 10 м завтовшки і мали всередині комори для зброї та ін. Із тиринфської фортеці підземний хід вів до підземного джерела.

Монастир Іоанна Богослова (грец. Μονή Αγ. Ιωάννου Θεολόγου) — православний монастир на острові Патмос (Греція), який перебуває в юрисдикції Константинопольського патріархату. Монастир заснований на місці де, за переказами, перебуваючи на засланні, проповідував Іоанн Богослов і де він отримав своє «Одкровення». У 1999 році монастир був включений до числа об'єктів Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Монастир заснований 1088 року преподобним Христодулом.

Печера Апокаліпсису (грец. Σπήλαιο Αποκάλυψης) — печера на острові Патмос, Греція, яку церковний переказ вважає місцем, де апостол Іоанн Богослов отримав своє «Об'явлення» (Об.1:9-10). Печера розташована поруч із монастирем Іоанна Богослова, разом з яким 1999 року була включена в число пам'ятників Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Рис. 3. Печера Апокаліпсису

Стародавнє місто Корфу. Місто було засноване у 8 столітті до н. е. За право володіння Керкірою сперечалися римляни, візантійці, готи, венеціанці, турки, французи, англійці. Кожні завойовники, прагнучи залишити за собою не тільки місто, але й весь острів, будували тут фортеці і палаци, тому столиця зберігає унікальне поєднання декількох культур. Старе Місто веде свою історію з 13 століття. Це найбільший «живий» середньовічний комплекс Греції.

Отже, Греція протягом багатьох століть залишається унікальним місцем, де збереглися найдавніші пам'ятники культури і архітектури.

Список використаних джерел:

1. Визначні пам'ятки Греції: 5 архітектурних чудес Еллади. – Режим доступу: <http://travel.tochka.net/ua/7441-dostoprimechatelnosti-gretsii-5-arkhitekturnykh-chudes-ellady/>. – Назва з екрану.

2. Всемирное наследие Юнеско в Греции. – Режим доступу: <http://www.grekomania.ru/articles/about-greece/74-unesco-in-greece>. – Назва з екрану.

3. Наследие ЮНЕСКО в Греции. – Режим доступу: <http://www.arrivo.ru/unesco/greysiya.html>. – Назва з екрану.

Кушнір О.

Науковий керівник – Матвієнко Т.В., викладач

Херсонський політехнічний коледж ОНПУ

м. Херсон

ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО У ФРАНЦІЇ

На території Франції знаходиться 38 об'єктів зі списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Більшу частину з них складають релігійні будівлі. Також до списку потрапили міста з багатою історією.

Мета дослідження: дослідити об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО у Франції.

Об'єкти дослідження: Палац і парк Фонтенбло, Кафедральний собор в місті Шартр, Церква Сен-Савен-сюр-Гартаї, Виноробний район Сент-Емільйон, Давньоримські і романські пам'ятники в місті Арль, Абатство Мон-Сен-Мішель.

Палац і парк Фонтенбло

Замок Фонтенбло за свою довгу історію бачив стільки осіб королівської крові, скільки не бачив ні один замок Франції. З'явився він і навколишні його сади серед мальовничих лісів завдяки найулюбленішою королівської забаві - полюванні. З моменту свого заснування - перетворення зі звичайної мисливської резиденції в розкішний палац з легкої руки Франциска I, він зазнавав чимало змін, які стосувалися як його статусу, так і зовнішнього вигляду.

Різні архітектурні стилі і оздоблення відобразили зміну історичних епох Франції і наклали на палац і парк Фонтенбло особливе неповторну чарівність. Три різні будівельні епохи, протягом яких він був перебудовувався, зробили замок кілька розрізнених по архітектурі, але при цьому дуже цінним з історичної точки зору. Багато правителі країни з Людовика VII по Наполеона III жили тут, а троє з них навіть з'явилися на світ в цих стінах.

Але найбільший вплив на зовнішній вигляд замку і околиць надали Франциск I, Генріх IV і Наполеон Бонапарт. Перший з них зніс стару кам'яну фортецю і заснував споруду в стилі Ренесанс, відрізнялася від безлічі її подібних, насамперед, тим, що вона була позбавлена будь-яких оборонних споруд і тому стала найкрасивішою у Франції. Над декоративною обробкою трудилися найвідоміші італійські майстри, що заснували школу Фонтенбло, яка згодом вказувала напрямок для французької та європейської архітектури і стала осередком поширення ренесансної культури Італії. А також саме тут з'явилася одна з найперших колекцій картин і античності в Європі.

Кафедральний собор в місті Шартр

У 90 кілометрах на південному заході від Парижа в місті Шартр знаходиться відомий кафедральний собор, що є унікальним зразком чудовою готичної архітектури.

Він був побудований на місці згорілого раніше собору на початку XI століття, але від пожежі кінця XII століття залишилися тільки західний фасад із 2 вежами і крипта. Але при цьому в ньому вціліла плащаниця Діви Марії та її чудесний порятунок стало приводом для зведення ще більш чудового і грандіозного будівлі. З тих пір до наших днів собор зберігся в практично незмінному вигляді: його не чіпали грабежі і руйнування, його фасади й інтер'єри НЕ перебудовували і не реставрували.

Рис. 1. Кафедральний собор в м. Шартр

Проект собору вдало поєднав у собі старі частини, вцілілі після пожежі, і нові. Як і прийнято традиціями готики, будівля в плані являє собою латинський хрест і складається з 3-х нефів зі стрілчастими склепіннями. До моменту закінчення будівлі склепіння кафедрального собору були найвищими в країні на той момент. Грандіозні нефи з красивими скульптурами, яких тут тисячі, і прекрасні вітражі - це те, чим собор знаменитий і популярний.

Церква Сен-Савен-сюр-Гартаї

Церква Сен-Савен-сюр-Гартаї, загублена в глибині сільських районів Франції, на землях сучасного департаменту В'єнна, являє собою видатний зразок романської архітектури зрілого періоду. У 1983 році це споруда, побудована в XI столітті, було включено в список охоронюваних об'єктів Всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО, як найбільший і колоритний ансамбль романських розписів на території Франції.

Церква Сен-Савен-сюр-Гартаї вражає своєю масивною кам'яною конструкцією, в якій чітко помітні: тринефний план з трансептом, значний напівциркульний звід центрального нефа, хрестові склепіння бічних нефів, вузький обхід хору, грандіозні колони, контрфорси й вежі над головним західним фасадом. Також, типовою рисою церкви, як і всієї романської архітектури, є напівкруглі арки, використані на всьому її просторі.

Головна визначна пам'ятка церкви - це чудові фрескові розписи, створені місцевими майстрами в період кінця XI - початку XII століть і розміщені на зводі центрального нефа, криптах і нартексі. Велика частина фресок присвячена епізодам старозавітної історії, таким як: Ной і Всесвітній потоп, створення життя, зведення Вавилонської вежі, цикл сказань про Авраама, Перехід євреїв через Червоне море, скрижалі Мойсея та іншим барвистим оповіданням Священного писання. Всі вони визнані чи не єдиними фресками того часу на території сучасної Європи, через що деякі навіть називають церква Середньовічної Сікстинської капелюю.

Виноробний район Сент-Емільйон

У французькому регіоні Бордо, назва якого вже саме по собі має на увазі виноробство, розташувався маленьке містечко Сент-Емільйон. Стародавні римляни, що залишили свої сліди в багатьох частинах Європи, не обійшли

сторонаю і це місце: виноробна культура була впроваджена саме ними, а пізніше, в середні віки, була значно розвинена.

Сент-Емільйон - невелике містечко, але він виділяється тим, що і в наші дні зберіг традиції і дух старовини. Свій розвиток і значні переваги перед іншими районами регіону місто отримало завдяки своєму розташуванню. Його знаходження на шляху в Сантьяго-де-Компостела розвивало і збагачувало місто. Безліч монастирів, церков і місць для ночівлі було побудовано тут з XI століття. Сучасних будівель в місті немає - саме це і зберегло особливу атмосферу містечка.

Будівлі, виконані в стилі романської готики, буквально наповнені незліченними погребями, в яких зберігаються ароматні вина. Погреби, вирубані в скелях, як і в усьому місті, є навіть у володіннях Сент-Емільйонської церкви. Виноградники, які оточують цей «музей під відкритим небом» з усіх боків, доповнюють середньовічну архітектуру і створюють унікальні пейзажі в душі французьких пасторалей.

Давньоримські і романські пам'ятники в місті Арль

На півдні Франції біля берегів річки з назвою Рона, знаходиться місто Арль, заснований ще до нашої ери і тому зберігає на своїх площах і вуличках безліч історичних та архітектурних пам'яток різних епох. І кожне з них оповідає про особливе, ні на що не схожому періоді життя цього древнього міста. Арль по суті своїй є прекрасним прикладом того, як на одній території дивним чином переплелися віяння античної та середньовічної цивілізацій.

Особлива любов давньоримських імператорів до цього місця, носівшему ім'я Арелат, подарувала місту не тільки особливий розмах і процвітання (до слова, він був другим за величиною після Риму), а ще й безліч унікальних будівель. До них відносяться Арена, свідок кровопролитних гладіаторських боїв, Купальні, в яких відвідувачі насолоджувалися не тільки спілкуванням, але й особливим за мірками того часу комфортом - підігривається підлогою, Театр, підземні галереї або Кріптопортік і частина міської стіни.

Однак занепад давньоримської цивілізації не пройшов для Арля непоміченим - в VI столітті його захопили і розорили встигають, а ще через пару століть - араби. Але пізніше, вже в X столітті, місто знову стало процвітати. Ставши столицею Арльського королівства, а після просто частиною Прованського графства, він продовжував приростати неабиякими архітектурними шедеврами, найцікавішим з яких визнана церква Сен-Трофим. Цей твір романського стилю багато прикрашено різьбленими колонами зі сценами з Біблії. У всьому Провансі воно вважається одним з головних пам'яток мистецтва Середньовіччя.

Абатство Мон-Сен-Мішель

На півострові-скелі, подібно гранітному житлу циклопів, розташоване дивовижне абатство Мон-Сен-Мішель, що вражає уяву своїми колосальними розмірами і химерними формами. Під час відливів і припливів, унікальних для Європи, ділянка суші з монастирем перетворюється на справжній острів. Це феноменальне створення симбіозу природи і людського генія знаходиться на північному заході Франції, менш ніж за триста кілометрів від Парижа.

Рис. 2. Абатство Мон-Сен-Мішель

З часів свого заснування абатство було особливим для багатьох паломників, спраглих долучитися до святинь. Проходив століть тільки зміцнили Мон-Сен-Мішель і зробили його не тільки святим місцем, але і фортецею, в якій гармонійно поєдналися релігійна і військова архітектура. Зараз абатство визнано шедевром інженерної думки і художньої цінності, куди стікаються туристи з усього світу.

Крім цього монастир став центром, в якому зберігалися і створювалися унікальні зразки європейської культури, збережені не тільки під склепіннями його будов. Сама архітектура монастиря - це вже вагомий доказ знань і майстерності, якими володіли люди в Середні століття. При зведенні абатства архітектори враховували особливості форми скелі і оточили її монастирськими будівлями як поясами. І чим вище закладалося будівля, тим більше полегшеними були будови.

Список використаних джерел:

1. Всемирное наследие ЮНЕСКО. Франция. – Режим доступу: <http://turbina.ru/guide/Frantsiya-117541/Otzyvy/Obtstchee/Raznoe/3/0/-1/Vsemirnoe-nasledie-YuNESKO-Frantsiya-1327/>. – Назва з екрану.
2. Мальська М.П. Туристичне країнознавство. Європа/ М.П. Мальська, М.
3. Гамкало, О. Ю. Бордун. - К: Центр учбової літератури, 2009. – 224с.
3. Наследие ЮНЕСКО во Франции. – Режим доступу: <http://www.arrivo.ru/unesco/frantsiya.html>. – Назва з екрану.

Шевчук Є.
Науковий керівник – Матвієнко Т.В, викладач
Херсонський політехнічний коледж ОНПУ
м. Херсон

ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО В ТУРЕЧЧИНІ

Туризм в Туреччині є однією з найбільш динамічно розвиваються галузей економіки. Щорічно країну відвідує до 28 млн. туристів більш ніж з 80 країн світу. Також Туреччина втілює в собі вплив безлічі культур, що залишили свій слід в історії і на географічній карті і що йдуть корінням в епоху перших на планеті цивілізацій, що теж просто не може не викликати інтерес. Серед них особливу увагу слід приділити об'єктам, які знаходяться під егідою ЮНЕСКО.

Мета дослідження: дослідити туристичні Об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО у Туреччині.

Об'єкти дослідження: Античне місто Ефес; Поселення епохи неоліту в Чатал-Гююк; Ієраполіс — Памуккале.

Ефес — стародавнє місто на західному побережжі Малої Азії, в гирлі річки Каїстр на південь від міста Ізмір, територія Туреччини.

Античне місто Ефес менш відоме ніж Троя, проте для туристів воно цікавіше. Все ж таки Ефес більш сучасний і остаточно був покинутий тільки в XV столітті, тому й краще зберігся.

Ефес знаменитий перш за все одним з семи чудес світу храмом Артеміди. Артеміда відома як пристрасний мисливець, а також захисниця. Вона є одним з головних грецьких божеств. Артеміда відома як богиня ночі, мисливиця, богиня родючості, богиня дітонародження і вічна незаймана. Артеміда була однією з небагатьох божеств, які мали імунітет до чарів Афродіти.

Рис. 1. Храм Артеміди

Ефес був побудований, як портове місто і швидко розвивався. Однак море почало відступати і це послужило причиною занепаду. Зараз воно в 6 кілометрах від міста! Руїни були знайдені в 1869 році.

Найбільш відома будова і символ Ефеса це бібліотека Цельсія, яка була побудована в 114-135 роках під час правління римського імператора Адріана. Всередині зберігалися 12000 сувоїв (це небагато в порівнянні з іншими античними бібліотеками). Свій поточний вигляд фасад будівлі отримав в 1960-70-ті роки, під час масштабної реставрації.

Театр в Ефесі дуже добре зберігся до наших днів. Він був розрахований на 24000-25000 місць. Вбудовані у скелю місця для глядачів піднімаються на висоту 30м над сценою. Вдень на сцені театру проводили бої гладіаторів іноді до 50 боїв на день.

Чатал-Гуюк або Чатал-Хююк є великим поселенням епохи керамічного неоліту і енеоліту в південній Анатолії. Розташоване на болотистій рівнині в центрі Туреччини, в 50 км від турецького міста Конья. Чатал-Хююк є найбільшим і добре збереженим неолітичним поселенням з високим рівнем цивілізації. По підрахункам вчених, поселення проіснувало майже дві тисячі років, потім жителі невідомої причини покинули його.

Відкриття Чатал-Хююка відноситься до 1956 року, коли в турецьке містечко Хаджілар приїхав молодий аспірант Джеймс Мелларт. Проаналізувавши розповіді місцевих жителів, а також власні висновки, він незабаром приступив до розкопки пагорба Чатал-Хююк. Уже в 1961 році з'явилися перші результати розкопок, що дозволило йому зрозуміти, що відкрито стародавнє поселення. З тих пір інтерес до Чатал-Хююк тільки росте і викликає у вченого світу все більше питань.

Чатал-Хююк дуже цікавий способом життя тих, хто його населяв. Перш за все, це похоронні обряди, відсутність соціального розшарування жителів і нерівності між чоловіками і жінками. Хоча в селищі панував культ Богині-Матері, що свідчить про матріархат. Примітний той факт, що за весь час розкопок не було знайдено останків з механічними пошкодженнями. Це означає те, що жоден житель поселення не помер насильницькою смертю.

Особливий інтерес представляє економіка Чатал-Хююк, жителі якого займалися землеробством (вирощували приблизно 14 видів рослин, але особливу перевагу віддавали пшениці) і скотарством, полюванні, торгівлі і гірничій справі. А якщо судити по залишкам окалини і шлаку, жителі Чатал-Хююка одними з перших в світі навчилися виплавляти з руди мідь, що пов'язує це селище з початком мідного віку.

Іераполіс — античне місто, руїни якого лежать за 17 км від турецького міста Денізли. Сучасна назва Іераполіса — Памуккале. Місто є одним з центрів туризму в Туреччині. Незвичайна назва міста «Іераполіс» з давньогрецької мови перекладається як «Священне місто».

Рис. 2. Околиці Ієраполісу

Античне місто не погано зберігся до наших днів і має багату історію – місто було частиною Римської імперії, а потім стало частиною Візантійської імперії. Колись поклонялися давнім грецьким і римським богам, Ієраполіс став одним з найважливіших центрів християнства.

Місто відіграло важливу роль у розповсюдженні християнства. В Ієраполісі загинув один з 12 апостолів — святий Пилип.

Визначні пам'ятки міста:

- Некрополь — найбільший античний некрополь на території Туреччини;
- Басейн Клеопатри — діючий басейн з мінеральною водою;
- Театр — один з трьох античних амфітеатрів у Туреччині, що збереглися до наших днів, на 16 тисяч глядачів. Зараз реставрується;
- Мартірій святого Пилипа — руїни мартирія — споруди на честь полеглих в ім'я віри людей — св. Пилипа, одного з апостолів, загиблого в Ієраполісі 87 року н. е.;
- Храм Аполлона — руїни храму Апполона, найбільшого храму в місті;
- Травертен — масштабні вапняні відкладення.

Список використаних джерел:

1. Античный город Иераполис (Памуккале). – Режим доступу: <http://marmarisinfo.ru/antichnyj-gorod-ierapolis-pamukkale.html>. – Назва з екрану.
2. Эфес: любимый город Артемиды. Турция. – Режим доступу: <http://www.biancoloto.com/efes/efes.html>. – Назва з екрану.
3. Достопримечательности Турции: Эфес. – Режим доступу: http://guide.travel.ru/turkey/aegean_coast/efes/. – Назва з екрану.
4. Наследие ЮНЕСКО в Турции. – Режим доступу: <http://www.arrivo.ru/unesco/turtsiya.html>. – Назва з екрану.

Половко О.
Науковий керівник – Машкова О.В., к.г.н., доцент
Херсонський державний університет
м. Херсон

МОСТ ФОРТ – ЧУДО ПРОМЫШЛЕННОГО ДИЗАЙНА

Железнодорожный мост Форт-Бридж, пересекающий эстуарий реки Форт в Шотландии, является самым длинным в мире консольным мостом с несколькими пролетами. По мосту, открытому в 1890 году, до сих пор ходят пассажирские и товарные поезда.

Рис. 1. Мост Форт

Цель работы: ознакомиться с объектом мост Форт (Шотландия) внесенным в список ЮНЕСКО в 2015г., описать его особенности и уникальность.

Объект: Мост Форт (Шотландия) как чудо промышленного дизайна.

Предмет: памятники ЮЕСКО в Европе.

Выполненный мост в характерном индустриальном стиле, мост отличается строгостью дизайна и четкостью линий его структурных элементов. Новаторский по стилю, используемым материалам и масштабу, Форт-Бридж представляет важный этап в проектировании и строительстве мостов в эпоху, когда железные дороги стали доминировать в наземных дальних перевозках.

С 1999 года ЮНЕСКО всё решали (решили положительно 3 июля 2015 года!!), заслужит ли Форт Бридж почётное место в именитом списке Мирового Наследия.

В 19 веке началось массовое строительство железных дорог в Шотландии, но прокладке ж/д путей между Эдинбургом и Абердином мешали два широких залива Северного моря — Фёрт-оф-Форт и Фёрт-оф-Тэй.

В 1865 году парламент принял решение о строительстве моста в узкой части залива — рядом с деревней Куинсферри. Автором проекта стал Томас Бауч, который предложил подвесной мост с двумя пролётами по 480 м.

Инженеры Джон Фуллер и Бенджамин Бэйкер предложили новый проект на основе консольной структуры, который парламент и принял в июле 1881 года.

В 1886 году начали строить опоры моста, на которые ушло около 58 тысяч тонн стали. Для моста в Глазго было произведено 6,5 млн заклёпок общим весом 4 267 тонн.

Торжественное открытие при участии принца Уэльского и Густава Эйфеля произошло 4 марта 1890 года.

Рис. 3. Строительство моста Форт

Мост имеет три основные опоры высотой 100,6 м, центральная из которых находится у острова Инчгарви, в центре залива. Суммарное расстояние пролёта равным 521,3 м. Расстояние между опорами составляет 582,8 м, Железнодорожное полотно проходит на высоте 48,2 м над уровнем воды в приливе. Длина моста 2,5 км.

На протяжении более 120 лет, начиная с момента его постройки, шотландцы непрерывно красили мост, длина которого составляет 2,5 км. Не успевала высохнуть краска на одном конце объекта, как на другом начинала образовываться ржавчина.

В Великобритании выражение «красить мост Форт» стало эквивалентом наших фразеологизмов «Сизифов труд» и «носить воду в решете». С 2012 года, благодаря новому составу специальной краски, процесс бесконечной покраски прерван, по оценкам, по крайней мере на 25 лет.

На мосту снималась одна из сцен фильма Альфреда Хичкока «Тридцать девять ступеней» 1935 года, а также в его ремейке 1959 года.

Железнодорожный мост через Ферт-оф-Форт встречается в компьютерных играх Grand Theft Auto: San Andreas (под названием Kincaid Bridge) и Need for Speed: Underground.

Мост Форт – это не только чудо инженерной мысли, но и объект туристического интереса. Уникальность и масштабность постройки, дает по праву считать мост основной точкой во многих маршрутах туристов. Его посещение возможно в рамках одной из экскурсий «Королевская гавань севера Великобритании — Эдинбург», которая предлагается местными экскурсоводами за договорную оплату.

Список використаних джерел:

1. Железнодорожные мосты мира: мост через Фёрт-оф-Форт (The Forth Railway Bridge). – Режим доступа: <http://vokzal-gu.livejournal.com/25879.html>. – Назва з екрану.
2. Железнодорожный мост Forth Bridge в Шотландии. – Режим доступа: <http://vseonauke.com/374940163289385783/zheleznodorozhnyj-most-forth-bridge-v-shotlandii/>. – Назва з екрану.
3. Мост Форт-Бридж. – Режим доступа: <http://whc.unesco.org/ru/list/1485>. – Назва з екрану.

Подберезная І.

**Науковий керівник – Машкова О.В., к.г.н., доцент
Херсонський державний університет
м. Херсон**

САМАЯ ЗНАМЕНИТАЯ ПЛОЩАДЬ МИРА – ГРАНД-ПЛАС

Гранд-Плас или Большой рынок, — историческая площадь в центре Брюсселя, один из важнейших туристических объектов города. Здесь расположены две важнейшие достопримечательности — Брюссельская ратуша и Хлебный дом или Дом короля.

Цель работы: ознакомиться с объектом площадь Гранд-Плас (Бельгия) внесенным в список ЮНЕСКО в 1998г., описать его особенности и уникальность.

Объект: площадь Гранд-Плас (Бельгия), как самая знаменитая площадь мира.

Предмет: памятники ЮНЕСКО в Европе.

Рис. 1. Площадь Гранд-Плас

Эту Площадь основали на месте, где были осушены болота. Именно поэтому Брюссель называют «городом болот». Мощные улицы очень узки и поэтому, когда перед вами открывается просторная площадь, большинство туристов удивляются.

Это самое сердце Брюсселя, еще начиная, со средневековья. У площади прямоугольная форма, длина достигает 110 метров, ширина 68 метров. Площадь Гранд Плас заслуженно считается одной из самых красивых и элегантных площадей Европы. Здания, которые окружают площадь со всех сторон ровным квадратом, были «заточены» искусными мастерами – это настоящие шедевры мировой архитектуры.

Легенда о возникновении площади гласит, что однажды король Франции Людовик XIV, устал от рассказов о великолепии Брюсселя и решил лично посетить этот город. Он был «приятно» удивлен, что Брюссель и вправду превосходит Париж по красоте. В порыве злости король приказал разрушить город.

Однако бельгийцы не стали жалеть средств и построили новую центральную площадь. Таким образом, Гранд Плас является единственной средневековой площадью на территории Европы, которая была тщательно спланирована.

Одним из главных зданий площади является Городская Ратуша. У нее имеется элегантная дозорная башня. Напротив расположено второе интересное здание — Дом Короля. Сейчас на его базе имеется Городской музей Брюсселя. Вокруг вы можете увидеть здания, построенные в 17 веке, которые относятся к бывшим гильдиям.

Рис. 2. Брюссельская ратуша

33 здания гильдий постройки XVII века или в псевдоготическом стиле, или в стиле барокко — завершают прямоугольник площади.

Каждый день с утра на площади открывается цветочный, а по воскресеньям — птичий рынок. Когда-то в старину бургундская знать устраивала здесь рыцарские турниры.

Недалеко от Гранд Плас расположен знаменитый “Манникен-Пис”, или “Писающий мальчик”, — “старейший гражданин столицы” и “дерзкая эмблема Брюсселя”.

В течение последнего полувека на Площади Гранд Плас дважды в год выкладывается ковер из бегоний. Примерно 700 тыс. бегоний, которые

выращены под Гентом, выкладываются в прямоугольник размером 77 на 24 метра.

Рис. 3. Площадь Гранд-Плас устелена бегоніями

Цвієты застаюцца на плошчадзі ў тэчэньне трох днэй.

Спісок выкарыстаных джерел:

1. Восхитительная Площадь Гран Плас в Брюсселе. – Режим доступу: <http://www.mega-stars.ru/video-yt/VN05JaFoBs8.php>. – Назва з экрану.
2. Гранд-Плас. – Режим доступу: <https://ru.advisor.travel/poi/Gran-plas-6396>. – Назва з экрану.
3. Площадь Гранд-Плас. – Режим доступу: <http://www.elentur.com.ua/dostoprimechatelnosti/ploshhad-grand-plas/>. – Назва з экрану.

Кузнецов І.
Науковий керівник – Матвієнко Т.В., викладач
Херсонський політехнічний коледж ОНПУ
м. Херсон

ОБ'ЄКТИ СВІТОВОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО В ІТАЛІЇ

Станом на 2016 рік на території Італії перебуває більше об'єктів всесвітньої спадщини ЮНЕСКО ніж у будь-якій іншій країні. (51 об'єкт)

- 47 культурних об'єктів:
- 4 природних об'єкта.

Мета дослідження: дослідити спадщину ЮНЕСКО в Італії.

Об'єкти дослідження: Місто Порто-Венере; Археологічні пам'ятники в місті Агрідженто; Античні Сіракузи; Місто Венеція; Вулкан Етна; Історичний центр Риму; Церква Санта Марія делле Граціє з фрескою Леонардо да Вінчі «Тайна вечеря».

Портовенере — частина всесвітньої спадщини ЮНЕСКО

Портовенере — «Порт Венери» — середньовічне містечко, перша згадка про який відноситься до VI століття до нашої ери.

Портовенере вважається перлиною Лігурійського узбережжя, природним оазисом. Ця місцевість справді унікальна і славиться не лише своєю мальовничою природою, а й дивовижною історією, яка оживає в наші дні у вигляді численних пам'яток архітектури, у Портовенере перед вами постане чудовий вид з високими старовинними будинками, які тісно прилягають один до одного і закривають прохід до води. Ці будинки в часи Генуезького правління були пофарбовані в яскраві кольори і служили в якості лінії захисту. Вся ця краса була включена організацією ЮНЕСКО в список об'єктів Всесвітньої спадщини ще в 1997 році.

Рис. 1. Околиці містечка Портовенере

Портовенере в різні епохи приваблював поетів. У часи Стародавнього Риму сюди часто наїжджав Вергілій. Данте Аліг'єрі згадував місцеві скелі в Божественній комедії, а Петрарка — в сонетах. Ці краї полюбили Джордж Байрон і втікали з Лондону подружжя Шеллі. Байрон відзначився тим, що переплив затоку Спеція вплав від Лерічі до Портовенере, а біля церкви Святого Петра облюбував морський грот, де віддавався довгим пустих надій і вголос читав свої вірші. Так, зусиллями знаменитих англійських ліриків бухта Спеція отримала прізвисько Затока поетів.

Я запрошую вас відвідати чудовий приморське містечко, що розмістився на скелястому мисі, перед так званім Специанским архіпелагом, що складається з островів Пальмарія, Тіно і Тинетто, який ми обойм на катері, насолоджуючись морською прогулянкою по Лигурийському моря, а потім продовжимо пішохідну екскурсію по Портовенере, відвідавши найстаріші церкви Святого Петра і Святого Лоренцо

Агрідженто – це незвичайне місто з більш ніж тисячолітньою історією, в межах якого розташована величезна кількість археологічних і архітектурних пам'яток. Заснований греками в 581 році до нашої ери, Акрагант, як його тоді називали, дуже швидко перетворився в один з найкрасивіших міст стародавнього світу. Згодом, місто неодноразово піддавався нападам з боку карфагенських військ Ганнібала, римських легіонів, варварських військ, візантійських і норманських армій, в ході яких його доводилося знову і знову відновлювати, і змінювати назви на Агригентум, Керкент і Гиргенти. І лише в 1929 році за

містом офіційно закріпилася назва Агрідженто. Це місце являє собою унікальні зразки античної архітектури на території Агрідженто і разом з Долиною храмів в 1997 році були включені в список Всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО.

Звичайно ж, головною визначною пам'яткою міста Сіракузи є руїни древнього міста Сіракузи, які розкидані по території сучасного міста і його околицях. Історичний центр розташований на острові Ортигія і з'єднаний з Сицилією трьома мостами. Тут ви можете подивитися руїни Храму Аполлона, є однією з перших споруд у Сіракузах і датується VI століттям до нашої ери.

Сіракузи. Руїни Храму Аполлона

Якщо прогулюватися по центральній вулиці, то можна потрапити на площу Архімеда, де в центрі розташований фонтан з Артемідою – мисливцем в центрі. Так само варто прогулятися на Соборну площу, де можна спостерігати Кафедральний собор, який був побудований на місці Храму Афіни в V столітті до нашої ери. Поруч розташована церква Санта-Лючія-алла-Бадія, вперше згадують в 1427 році. По вулиці Віа Пичерали можна зустріти джерело Аретузи, яка була грецької німфою. На острові Ортигія так само розташований замок Маніаче, датується 1038 роком. Сьогодні тут розташований музей.

Рис. 2. Античні Сіракузи

Венеція – унікальне місто в Північній Італії, що знаходиться на 118 островах Адріатичного моря на східному березі Апеннінського півострова. Венеція – це центр області Венето, назва якої походить від давнього племені венетів, які жили тут у часи Римської Імперії. Острови, на яких розташоване місто, розділені 150 каналами і протоками і з'єднані між собою 400 мостами. Часто створюється враження, що місто «плаває» на водах лагуни.

Це місто повністю включений в список всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, так як він весь являє собою архітектурний шедевр, що містить творіння найвидатніших художників, архітекторів і скульпторів світу. Тут творили такі видатні діячі мистецтва як Джорджоне, Тіціан, Тінторетто, Веронезе та інші.

Неповторна забудова Венеції виникла у V ст., коли венеціанське населення, у пошуках притулку від варварських набігів, знайшло притулок на піщаних островах. Поступово ці тимчасові поселення селян і рибалок розрослися, і Венеція стала морською державою.

Більш ніж тисячу років тут накопичувалися шедеври одного з самих незвичайних архітектурних музеїв на землі. Серед найвидатніших творів можна відзначити:

- Палац Дожів;
- Собор Святого Марка;
- Дзвіниця або Кампанілла;
- Міст Ріальто;
- Міст Зітхань;
- Ка'д'оро або Палаццо Санта-Софія;
- Великий канал;
- Церква Санта Марія делла Салюте;
- Церква Санта Марія Глоріоза Деї Фрарі;
- Музей Теодоро Коррера;
- Галерея Академії;
- Колекція Пеггі Гуггенхайм.

Рис. 3. Міст Ріальто у Венеції

Вулкан Етна був внесений до списку об'єктів Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО в 2013 році. Етна — діючий стратовулкан, розташований на східному узбережжі Сицилії, недалеко від міст Мессіни і Катанні. Це найвищий діючий вулкан в Європі, висота Етни становить 3329 м над рівнем моря. Вона нерідко змінюється від виверження до виверження.

Рис. 4. Вулкан Етна

Так, в даний час вулкан на 21,6 м нижче, ніж був у 1865 році. Етна — найвища гора Італії на південь від Альп, вона займає територію площею 1250 квадратних кілометрів. Вулкан прокидається кожні пів року, і саме зараз він активний і саме зараз проходить його виверження.

Феноменальна історія міста збагатила його безліччю архітектурних шедеврів, історичних пам'яток і визначних місць. Переживши різні часи, до наших днів у всій своїй величі збереглися палаци і собори, середньовічні замки і фонтани, просторі площі і красиві монументи. Багато з цих цінностей протягом довгих століть впливали на розвиток і становлення монументального мистецтва та архітектури величезної частини християнського світу.

Мабуть, найвідоміші з визначних пам'яток Історичного центру Рима – це Колізей, Римський Форум, Пантеон, Іспанські сходи, мавзолей Августа, Ватикан, фонтан Трєви, колони Траяна і Марка Аврелія.

Церква Сан-Паоло-Фуорі-ле-Мура – це одна з великих, або, як їх ще називають, патріарших, церков Риму (до них відносяться собор Святого Петра, Собор святого Іоанна Латеранського і базиліка Санта-Марія-Маджоре). На відміну від інших, вона знаходиться за Аврелиановими стінами. Ці стіни були зведені навколо стародавнього Риму і нині саме за ними розташовується Історичний центр Рима.

Список використаних джерел:

1. Мальська М.П. Туристичне країнознавство. Європа/ М.П. Мальська, М. З. Гамкало, О. Ю. Бордун. - К: Центр учбової літератури, 2009. – 224с.
2. Наследие ЮНЕСКО в Италии. – Режим доступу: <http://www.arrivo.ru/unesco/italiya.html>. – Назва з екрану.
3. ЮНЕСКО — достопримечательности в Италии. – Режим доступу: <http://selfguide.ru/italy/unesco-monuments-italia/>. – Назва з екрану.

